KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.2.2021 r.
COM(2021) 104 final

2021/0052 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie udzielenia Estonii tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 („rozporządzenie w sprawie SURE”) określa ramy prawne udzielania pomocy finansowej Unii państwom członkowskim, które w wyniku pandemii COVID-19 doświadczają poważnych zakłóceń gospodarczych lub są nimi istotnie zagrożone. Wsparcie w ramach SURE służy finansowaniu przede wszystkim mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych środków służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia i utraty dochodów, a dodatkowo także finansowaniu niektórych środków ochrony zdrowia, w szczególności w miejscu pracy.

W dniu 4 lutego 2021 r. Estonia zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie SURE Komisja skonsultowała się z władzami estońskimi w celu zweryfikowania nagłego i znacznego wzrostu faktycznych i planowanych wydatków spowodowanych pandemią COVID-19 i związanych bezpośrednio z tymczasowymi mechanizmami rynku pracy i podobnymi środkami, a także środkami ochrony zdrowia. Dotyczy to w szczególności:

a) tymczasowego mechanizmu rynku pracy służącego utrzymaniu miejsc pracy. Celem było wsparcie pracowników sektora prywatnego, których wynagrodzenie lub godziny pracy uległy tymczasowemu zmniejszeniu ze względu na znaczny wpływ sytuacji nadzwyczajnej, w wysokości do 70 % średniego miesięcznego wynagrodzenia, przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 1 000 EUR na pracownika miesięcznie. Dotyczy to tymczasowego środka obejmującego okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od marca do maja 2020 r. Ze względu na utrzymujący się wpływ sytuacji nadzwyczajnej na zatrudnienie obowiązywanie mechanizmu przestoju ekonomicznego przedłużono do czerwca 2020 r., a jego warunki dostosowano, tj. wsparcie rządowe zmniejszono do poziomu do 50 % średniego miesięcznego wynagrodzenia pracownika, przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 800 EUR na pracownika. Aby otrzymywać wsparcie rządowe przeznaczone na pracowników, przedsiębiorstwa musiały płacić co najmniej 150 EUR (w ujęciu brutto) na pracownika miesięcznie, tak aby każdy pracownik otrzymywał miesięczny dochód wynoszący co najmniej 584 EUR, czyli równowartość minimalnego wynagrodzenia;

b) zasiłku służącego utrzymaniu dochodu rodziców, którzy podczas sytuacji nadzwyczajnej musieli zawiesić pracę, aby opiekować się dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Był to tymczasowy środek obejmujący okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od dnia 12 marca do dnia 17 maja 2020 r. Zasiłek obliczono na podstawie kwoty podatku socjalnego płaconego od wynagrodzenia danego rodzica w 2019 r. Wsparcie obejmowało 70 % średniego dziennego wynagrodzenia jednego rodzica;

c) tymczasowego mechanizmu pracy skierowanego do artystów freelancerów, trenerów sportowych i dyrektorów chórów i zespołów tanecznych. Był to tymczasowy mechanizm obejmujący okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od dnia 1 marca do dnia 31 maja 2020 r. Artyści freelancerzy otrzymali wsparcie w kwocie równej minimalnemu wynagrodzeniu przez okres dwóch miesięcy. Dyrektorzy chórów i zespołów tańca ludowego oraz trenerzy sportowi otrzymali wsparcie rządowe, które stanowiło 70 % średniego wynagrodzenia za okres od października 2019 r. do lutego 2020 r., przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 1 000 EUR na pracownika miesięcznie. Trenerzy sportowi otrzymywali wsparcie równe 50 % ich zwykłego wynagrodzenia, a pozostałe 50 % było opłacane przez organizacje sportowe;

d) środka ochrony zdrowia obejmującego wydatki publiczne na środki ochrony osobistej oraz dodatkowe materiały ogólne i materiały zużywalne;

e) tymczasowego systemu wsparcia dla szpitali, aby zrekompensować koszty personelu zatrudnionego na czas określony na oddziałach zwykłych i oddziałach intensywnej terapii dla pacjentów z COVID-19 oraz opłacenia dodatkowych godzin pracy lekarzy, pielęgniarek i innych pracowników. Obejmował on koszty dodatkowego zapotrzebowania na personel na oddziałach zwykłych i oddziałach intensywnej terapii dla pacjentów z COVID-19. Dodatkowy personel otrzymał wyższe wynagrodzenie (współczynnik 2,0), aby utrzymać motywację pracowników w sytuacji nadzwyczajnej;

f) rekompensaty dla pracowników za pierwsze trzy dni zwolnienia chorobowego w okresie sytuacji nadzwyczajnej od dnia 13 marca do dnia 17 maja 2020 r. Zwiększone korzystanie ze zwolnień chorobowych i urlopów opiekuńczych w związku z COVID-19 było rekompensowane w przypadku osób należących do estońskiego funduszu ubezpieczeń zdrowotnych za pierwsze trzy dni choroby (które zwykle opłacane są przez pracownika).

Estonia przekazała Komisji stosowne informacje.

Uwzględniając dostępne dowody, Komisja zwraca się do Rady z wnioskiem o przyjęcie decyzji wykonawczej o udzieleniu Estonii pomocy finansowej na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE w celu wsparcia powyższych środków.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/672, na podstawie którego jest przedkładany.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innego instrumentu prawnego Unii przewidującego udzielenie wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nadzwyczajnych, a mianowicie rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („rozporządzenie (WE) nr 2012/2002”). W dniu 30 marca 2020 r. przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461, które zmienia powyższy instrument w celu rozszerzenia jego zakresu w sposób, który uwzględnia poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego, oraz określa konkretne działania kwalifikujące się do finansowania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest jednym z licznych środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa, i stanowi uzupełnienie innych instrumentów wspierających zatrudnienie, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) / InvestEU. Wykorzystując operacje zaciągania i udzielania pożyczek jako wsparcie państw członkowskich w konkretnym przypadku pandemii COVID-19, wniosek ten jest wykorzystywany przez państwa członkowskie na drugiej linii obrony, na potrzeby finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań, co może pomóc w ochronie miejsc pracy, a tym samym pracowników i osób samozatrudnionych, przed ryzykiem bezrobocia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną niniejszego instrumentu jest rozporządzenie Rady (UE) 2020/672.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest odpowiedzią na wniosek państwa członkowskiego i stanowi wyraz europejskiej solidarności poprzez udzielenie pomocy finansowej Unii w formie tymczasowych pożyczek na rzecz państwa członkowskiego dotkniętego pandemią COVID-19. Taka pomoc finansowa pozwala sprostać – na drugiej linii obrony – zwiększonym wydatkom publicznym rządu, w sposób tymczasowy i w odniesieniu do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań. Pomoże ona państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów.

Wsparcie takie pomoże ludności cierpiącej z powodu kryzysu oraz przyczyni się do ograniczenia bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych spowodowanych obecnym kryzysem związanym z COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne, by osiągnąć cele instrumentu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez Radę nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Komisja powinna mieć możliwość zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielenia pożyczek państwom członkowskim wnioskującym o pomoc finansową w ramach instrumentu SURE.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;
- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz
- możliwość rolowania długu.

2021/0052 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie udzielenia Estonii tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19[1], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 4 lutego 2021 r. Estonia zwróciła się do Unii o pomoc finansową w celu uzupełnienia krajowych działań w celu uwzględnienia wpływu pandemii COVID-19 oraz w celu reakcji na konsekwencje społeczno-gospodarcze pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.

(2) Oczekuje się, że pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Estonię, aby zapobiec jej rozprzestrzenianiu się oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, będą miały ogromny wpływ na finanse publiczne. Zgodnie z prognozą Komisji z jesieni 2020 r. oczekuje się, że na koniec 2020 r. deficyt oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych w Estonii wyniosą odpowiednio 5,9 % i 17,2 % produktu krajowego brutto (PKB). Jak wynika ze śródokresowej prognozy Komisji z zimy 2021 r., przewiduje się, że PKB Estonii zmniejszył się o 2,9 % w 2020 r.

(3) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Estonii z aktywności zawodowej. Jak zostało to przedstawione w motywach 4–9, sytuacja ta doprowadziła do nagłego i znacznego wzrostu wydatków publicznych w Estonii w związku z tymczasowymi instrumentami rynku pracy i podobnymi środkami, a także korzystaniem ze stosownych środków ochrony zdrowia związanych z pandemią COVID-19.

(4) Rozporządzeniem rządu nr 130 „Tööhõiveprogramm 2017–2020” z dnia 17 listopada 2016 r., zmienionym w 2020 r.[2], o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono tymczasowy mechanizm rynku pracy służący utrzymaniu miejsc pracy (wszedł w życie w dniu 23 marca 2020 r.). Celem było wsparcie pracowników sektora prywatnego, których wynagrodzenie lub godziny pracy uległy tymczasowemu zmniejszeniu ze względu na znaczny wpływ sytuacji nadzwyczajnej,

[1] Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

[2] Riigi Teataja (dalej „RT”) I, 20.3.2020, 3.

w wysokości do 70 % średniego miesięcznego wynagrodzenia, przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 1 000 EUR na pracownika miesięcznie. Był to tymczasowy mechanizm obejmujący okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od marca do maja 2020 r. Ze względu na utrzymującą się sytuację nadzwyczajną rozporządzenie ponownie zmieniono[3], tak aby obowiązywało ono również w czerwcu 2020 r. Warunki mechanizmu przestoju ekonomicznego dostosowano, tj. wsparcie rządowe zmniejszono do poziomu do 50 % średniego miesięcznego wynagrodzenia pracownika, przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 800 EUR na pracownika. Aby otrzymywać wsparcie rządowe przeznaczone na pracowników, przedsiębiorstwa musiały płacić co najmniej 150 EUR (w ujęciu brutto) na pracownika miesięcznie, tak aby każdy pracownik otrzymywał miesięczny dochód wynoszący co najmniej 584 EUR, czyli równowartość minimalnego wynagrodzenia.

(5) Rozporządzeniem rządu nr 26 „Erivajadusega lapse vanema toetuse saamise ja maksmise tingimused ning toetuse arvutamise alused" z dnia 9 kwietnia 2020 r.[4], o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono zasiłek służący utrzymaniu dochodów rodziców, którzy podczas sytuacji nadzwyczajnej musieli zawiesić pracę, aby opiekować się dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Był to tymczasowy środek obejmujący okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od dnia 12 marca do dnia 17 maja 2020 r. Zasiłek obliczono na podstawie kwoty podatku socjalnego płaconego od wynagrodzenia danego rodzica w 2019 r. Wsparcie obejmowało 70 % średniego dziennego wynagrodzenia jednego rodzica.

(6) Rozporządzeniem Ministra Kultury nr 7 „COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse levikuga seotud kriisi leevendamiseks ette nähtud toetusmeede laulu- ja tantsupeo liikumises osalevatele kollektiividele" z dnia 30 kwietnia 2020 r.[5] i rozporządzeniem Ministra Kultury nr 9 „COVID-19 puhangust tingitud erakorraline abi kultuuri- ja spordivaldkonnale" z dnia 30 kwietnia 2020 r.[6] (obowiązującymi od dnia 3 maja do dnia 11 września 2020 r.) oraz warunkami „Treeneri tööjõukulu toetuse määramise tingimused, sealhulgas nõuded spordialaliidule, spordiklubile ja spordikoolile ning selle omaosalusele, treeningrühmale ja treenerile, ning toetuse suuruse, jaotamise, tagasimaksmise ja tagasinõudmise kord" z dnia 26 listopada 2014 r., zmienionymi w 2020 r.[7], o których mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono tymczasowy mechanizm dla artystów freelancerów, trenerów sportowych i dyrektorów chórów i zespołów tanecznych. Dotyczy on tymczasowego środka obejmującego okres trwania sytuacji nadzwyczajnej spowodowanej pandemią COVID-19. Artyści freelancerzy otrzymali wsparcie w kwocie równej minimalnemu wynagrodzeniu przez okres dwóch miesięcy. Dyrektorzy chórów i zespołów tańca ludowego oraz trenerzy sportowi otrzymali rządowe wsparcie dochodu, które stanowiło 70 % średniego wynagrodzenia za okres od października 2019 r. do lutego 2020 r., przy czym kwota wsparcia mogła wynieść maksymalnie 1 000 EUR. Trenerzy sportowi otrzymywali wsparcie równe 50 % ich zwykłego wynagrodzenia, a pozostałe 50 % było opłacane przez organizacje sportowe.

(7) Estonia wprowadziła też serię środków związanych z ochroną zdrowia w celu przeciwdziałania pandemii COVID-19. Zgodnie z ustawą „Riigi 2020. aasta

[3] RT I, 30.5.2020, 4.
[4] RT I, 10.4.2020, 5.
[5] RT I, 30.4.2020, 28.
[6] RT I, 9.9.2020, 4.
[7] RT I, 5.5.2020, 21.

lisaeelarve seadus" przyjętą w dniu 15 kwietnia 2020 r.[8], o której mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., jest to środek ochrony zdrowia, który umożliwił rządowe zakupy środków ochrony osobistej, dodatkowych materiałów ogólnych i materiałów zużywalnych.

(8) Rozporządzeniem rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksmise tingimused ja kord" z dnia 23 kwietnia 2020 r.[9], o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono tymczasowy mechanizm wsparcia dla szpitali, aby zrekompensować koszty personelu zatrudnionego na czas określony na zwykłych oddziałach i oddziałach intensywnej terapii dla pacjentów z COVID-19 oraz opłacenia dodatkowych godzin pracy lekarzy, pielęgniarek i innych pracowników. Obejmuje on koszty dodatkowego zapotrzebowania na personel na oddziałach zwykłych i oddziałach intensywnej terapii dla pacjentów z COVID-19. Dodatkowy personel otrzymał wyższe wynagrodzenie (współczynnik 2,0), aby utrzymać motywację pracowników w sytuacji nadzwyczajnej.

(9) Ponadto rozporządzeniem rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksmise tingimused ja kord" z dnia 23 kwietnia 2020 r.[10], o którym mowa we wniosku Estonii z dnia 4 lutego 2021 r., wprowadzono rekompensatę dla pracowników za pierwsze trzy dni zwolnienia chorobowego. Był to tymczasowy środek obejmujący okres trwania sytuacji nadzwyczajnej od dnia 13 marca do dnia 17 maja 2020 r. Zwiększone korzystanie ze zwolnień chorobowych i urlopów opiekuńczych w związku z COVID-19 było rekompensowane w przypadku osób należących do estońskiego funduszu ubezpieczeń zdrowotnych za pierwsze trzy dni choroby, które zwykle opłacane są przez pracownika.

(10) Estonia spełnia warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Estonia przedstawiła Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne wydatki publiczne wzrosły o 230 000 000 EUR od dnia 1 lutego 2020 r. w związku ze środkami krajowymi przyjętymi w celu złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych pandemii COVID-19. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ wydatki te dotyczą zarówno wprowadzenia nowych środków, jak i zwiększonego zapotrzebowania na istniejące środki, które łącznie obejmują znaczną część ludności aktywnej zawodowo w Estonii.

(11) Komisja skonsultowała się z Estonią oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, a także z korzystaniem ze środków ochrony zdrowia związanych z pandemią COVID-19, o których mowa we wniosku z dnia 4 lutego 2021 r., zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672.

(12) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Estonii w przezwyciężeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19. Komisja powinna podejmować decyzje dotyczące terminów zapadalności, wysokości i uruchamiania transz i podtransz w ścisłej współpracy z organami krajowymi.

(13) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku jakichkolwiek procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą

[8] RT I, 21.4.2020, 2.
[9] RT I, 24.4.2020, 13.
[10] RT I, 24.4.2020, 13.

zostać podjęte, w szczególności na podstawie art. 107 i 108 TFUE. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na podstawie art. 108 TFUE, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.

(14) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Estonii, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Estonia spełnia warunki określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672.

Artykuł 2

1. Unia udziela Estonii pożyczki do maksymalnej wysokości 230 000 000 EUR. Maksymalny średni termin zapadalności pożyczki wynosi 15 lat.

2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na podstawie niniejszej decyzji wynosi 18 miesięcy począwszy od pierwszego dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się skuteczna.

3. Pomoc finansowa Unii jest udostępniana Estonii przez Komisję w maksymalnie ośmiu transzach. Transza może zostać wypłacona w jednej podtranszy lub w kilku podtranszach. Terminy zapadalności podtransz w ramach pierwszej transzy mogą być dłuższe niż maksymalny średni termin zapadalności, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach terminy zapadalności kolejnych podtransz są ustalane w taki sposób, aby po wypłacie wszystkich transz osiągnięto zgodność z maksymalnym średnim terminem zapadalności, o którym mowa w ust. 1.

4. Warunkiem uruchomienia pierwszej transzy jest rozpoczęcie obowiązywania umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.

5. Estonia pokrywa koszty finansowania poniesione przez Unię, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/672, w odniesieniu do każdej transzy, powiększone o wszelkie opłaty, koszty i wydatki poniesione przez Unię, które wynikają z rodzaju finansowania związanego z pożyczką udzieloną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

6. Komisja decyduje o wysokości oraz o uruchomieniu transz, a także o wysokości podtransz.

Artykuł 3

Estonia może finansować następujące środki:

a) tymczasowy mechanizm rynku pracy służący utrzymaniu miejsc pracy, o którym mowa w rozporządzeniu rządu nr 130 „Tööhõiveprogramm 2017–2020” z dnia 17 listopada 2016 r., zmienionym w 2020 r.;

b) zasiłek służący utrzymaniu dochodu rodziców, którzy podczas sytuacji nadzwyczajnej musieli zawiesić pracę, aby opiekować się dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych, przewidziany w rozporządzeniu rządu nr 26

„Erivajadusega lapse vanema toetuse saamise ja maksmise tingimused ning toetuse arvutamise alused” z dnia 9 kwietnia 2020 r.;

c) tymczasowy mechanizm dla artystów freelancerów, trenerów sportowych i dyrektorów chórów i zespołów tanecznych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury nr 7 „COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse levikuga seotud kriisi leevendamiseks ette nähtud toetusmeede laulu- ja tantsupeo liikumises osalevatele kollektiividele” z dnia 30 kwietnia 2020 r. i rozporządzeniem nr 9 „COVID-19 puhangust tingitud erakorraline abi kultuuri- ja spordivaldkonnale” z dnia 30 kwietnia 2020 r. oraz warunkami „Treeneri tööjõukulu toetuse määramise tingimused, sealhulgas nõuded spordialaliidule, spordiklubile ja spordikoolile ning selle omaosalusele, treeningrühmale ja treenerile, ning toetuse suuruse, jaotamise, tagasimaksmise ja tagasinõudmise kord” z dnia 26 listopada 2014 r., zmienionymi w 2020 r.;

d) środek ochrony zdrowia, który umożliwił rządowi zakup środków ochrony osobistej, dodatkowych materiałów ogólnych i materiałów zużywalnych, zgodnie z ustawą „Riigi 2020. aasta lisaeelarve seadus” z dnia 15 kwietnia 2020 r.;

e) tymczasowy system wsparcia dla szpitali, aby zrekompensować koszty personelu zatrudnionego na czas określony na zwykłych oddziałach i oddziałach intensywnej terapii dla pacjentów z COVID-19 oraz opłacenia dodatkowych godzin pracy lekarzy, pielęgniarek i innych pracowników, przewidziany w rozporządzeniu rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksmise tingimused ja kord” z dnia 23 kwietnia 2020 r.;

f) rekompensatę dla pracowników za pierwsze trzy dni zwolnienia chorobowego, przewidzianą w rozporządzeniu rządu nr 28 „Eriolukorras Eesti Haigekassa kaudu hüvitiste ja teenuste eest maksmise tingimused ja kord” z dnia 23 kwietnia 2020 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji adresatowi.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący